

Jordi Pons F.

A l'atenció de **Xavier Hernández,**

Director de Serveis d'Espais Verds de l'Àrea de Medi Ambient i Serveis Urbans de l'Ajuntament de Barcelona, Responsable de Parcs i Jardins de l'Ajuntament Barcelona

L'arbre *Ailanthus altissima* (ailant), originari de l'est d'Àsia, va ser plantat als parcs i carrers de Barcelona per diferents raons, com ara la rapidesa del seu creixement, fer ombra a l'estiu, permetre la insolació dels carrers a l'hivern, la resistència a la contaminació de la ciutat, etc. Es plantaven especialment individus femelles, que no fan pudor.

Però actualment l'ailant s'ha convertit en un greu problema a nivell global, ja que es tracta d'una espècie de difícilíssima eradicació un cop s'ha instal·lat en un lloc: rebrota tant com les males herbes, no té gairebé enemics naturals fora de la seva zona d'origen i les femelles fan una gran quantitat de llavors de fàcil dispersió. L'arribada d'espècies invasores, entre les quals l'ailant està considerada entre les pitjors, és la segona causa d'extinció d'espècies, després de la destrucció dels hàbitats naturals, on sovint també s'instal·la.

A Catalunya, la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, (Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. Núm. 556 - 28.6.1985) tracta, entre altres coses, de la conservació de la diversitat:

"... Els objectius d'aquesta Llei són protegir, conservar, gestionar i, si s'escau, restaurar i millorar la diversitat genètica, la riquesa i la productivitat dels espais naturals de Catalunya,"... "Preservar les espècies vegetals i llur diversitat i conservar les superfícies forestals."... "Mantenir la diversitat, la singularitat i les característiques dels ecosistemes en general"

Al desembre de 2012, en el primer catàleg d'espècies exòtiques a Catalunya, l'informe EXOCAT del govern de la Generalitat de Catalunya, concreta:

*"... Les espècies que causen més impactes ecològics i socioeconòmics són l'ailant (*Ailanthus altissima*) i la robínia (*Robinia pseudoacacia*)"*

http://premsa.gencat.cat/pres_fsvp/docs/2012/12/17/13/34/61aac3db-e321-4056-9801-b1189817cde8.pdf

A nivell estatal, el "Catálogo Español de Especies Exóticas Invasoras" recull el problema.

<http://www.boe.es/boe/dias/2011/12/12/pdfs/BOE-A-2011-19398.pdf>

El Real Decreto 1628/2011, de 14 de noviembre. ("Decreto de Especies invasoras")

(BOE nº 46): 12.12.2011, prohibeix la seva introducció en el medi natural i s'insta a elaborar plans per al seu control.

I a la documentació medioambiental de la UE, per exemple DAISIE

<http://www.europe-aliens.org/speciesFactsheet.do?speciesId=16970>

es reconeix aquesta problemàtica.

Com en el cas dels incendis, amb els ailants és molt més eficaç prevenir i/o lluitar a l'inici de la invasió que actuar un cop el problema ja pren embranzida i esdevé de molt difícil control. Cal aplicar les lleis vigents per evitar que en els propers anys els ailants

ocupin encara més els nostres espais naturals. Des de l'Ajuntament de Barcelona caldria acabar amb la dispersió involuntària de les seves llavors des dels arbres plantats per carrers i parcs. Fora de la ciutat també trobem els ailants en carreteres, vies de trens o creixent en cada racó de les vies ràpides. La llista d'espais naturals catalans ja infestats els darrers anys, en major o menor grau, és ben llarga, començant pel Parc de Collserola, on em consta que ja es duu a terme un programa de control de la plaga des de fa anys, eliminant milers i milers d'exemplars en algunes zones, però on és gairebé impossible eradicar-los degut al cost que suposa.

Desgraciadament els ailants estan presents a tots els districtes i parcs de la ciutat de Barcelona, fins i tot als fronterers amb les zones acabades de netejar del Parc de Collserola, que es veuen així reinfestades. Hi ha ailants plantats, com a mínim, a uns seixanta llocs de la ciutat, com es reconeix (gener de 2013) a la llista municipal següent: http://w110.bcn.cat/MediAmbient/Continguts/Documents/llistat_especies_vegetals_jardins_ciutat_versio%20web.pdf

A la llista següent ja no hi són.

<http://w110.bcn.cat/portal/site/MediAmbient/menuitem.37ea1e76b6660e13e9c5e9c5a2ef8a0c/?>

[vgnnextoid=3cc37037aed1a210VgnVCM10000074fea8c0RCRD&vgnnextchannel=3cc37037aed1a210VgnVCM10000074fea8c0RCRD&lang=ca_ES](http://w110.bcn.cat/portal/site/MediAmbient/menuitem.37ea1e76b6660e13e9c5e9c5a2ef8a0c/?vgnnextoid=3cc37037aed1a210VgnVCM10000074fea8c0RCRD&vgnnextchannel=3cc37037aed1a210VgnVCM10000074fea8c0RCRD&lang=ca_ES)

Normalment són exemplars adults, les femelles de les quals a la tardor-inici d'hivern estan carregades de llavors, centenars de milers per cada exemplar segons la bibliografia i qualsevol observació personal que un vulgui fer.

És clar que van estar plantats als parcs en un moment en que no es coneixia la seva problemàtica, però ara la seva presència i la difusió de llavors que fan no és coherent amb la normativa vigent i fan perdre molta efectivitat a les actuacions contra els ailants que es fan fora de la ciutat. Actuacions que es paguen amb diners públics. Es dona la paradoxa que, malgrat el marc legal, els ailants plantats per l'Ajuntament de Barcelona estan escampant les llavors per tota la geografia catalana. Per exemple al carrer Aragó, entre Nàpols i Passeig de Sant Joan, (o al Carrer Maria Claret, alçada Marina) centenars de milers (o milions) de llavors estan caient sobre els vehicles que minuts més tard sortiran de la ciutat. Els dies de pluja les llavors que cauen, gràcies a la seva forma, s'enganxen fàcilment a les carrosseries i parabrises dels vehicles, tenint una difusió òptima durant molts kilòmetres. Això infectarà, com cada any, els municipis veïns (i el nostre, és clar), raó per la qual aquesta espècie invasora s'estén sense aturador.

Com es diu a l'informe EXOCAT, "*...la Direcció General de Medi Natural i Biodiversitat actua en la lluita contra espècies invasores en dos fronts. El primer, treballant en la seva prevenció, precisament EXOCAT entra dins d'aquesta línia perquè conèixer quines són les espècies invasores i les problemàtiques que originen, és una eina potent i bàsica per poder-les controlar i eradicar. El segon front d'actuació del Departament és la lluita contra la tinència, circulació i alliberament de les espècies invasores.*" (els subratllats són meus)

És evident que les entitats ecologistes i la ciutadania en general són conscients de la problemàtica de les espècies invasores, aspecte preocupant que ja ha causat altres problemes tristament coneguts, i que ha estat objecte d'articles en importants diaris i programes de TV en més d'una ocasió. En aquest sentit, una actuació preventiva i en

base a la pròpia legalitat seria no només una acció que la ciutadania sensible en aquests temes aplaudiria, sinó també un exemple de bona actuació de les institucions públiques, proactiva i no reactiva.

Per tot això demano:

1.- Resposta a aquest escrit, explicant, si és el cas, si hi ha alguna mesura prevista per solucionar el problema.

2.- Que s'actui amb diligència evitant l'expansió actual d'aquesta espècie des de Barcelona, per la qual cosa els exemplars d'aquests arbres, com a mínim les femelles, haurien de ser eliminats urgentment.

—

gener 2013